

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 405
din 22.10.2012**

Dosar nr. 181//2012

Petiția nr. 2336/15.05.2012

Petent: N. M. E.

Reclamat: Episcopia Elexandriei și Teleormanului

Obiect: refuzul acordării unui aviz necesar înscrierii la examenul de titularizare.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 N. M. E., reprezentată prin cabinetul de avocați C. și Asociații, ..

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Episcopia Alexandriei și Teleormanului, reprezentată prin **Patriarhia Română-Sectorul Teologic Educațional** loc. ..

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenta susține că a solicitat în nenumărate rânduri, un “aviz” din partea reclamatei, pentru a se putea înscriere la examenul de titularizare ca profesor de religie. Petenta, fiind împiedicată pentru a putea profesa în “disciplina religie” de către partea reclamată. Aceasta nu dorește să recunoască instituția de învățământ superior, în care este licențiată petenta.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2717/05.06.2012, a fost citată doamna *N. M. E.*, prin reprezentant, în calitate de petentă, pentru data de 26.06.2012. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.2717/05.06.2012, a fost citată Episcopia Alexandriei și Teleormanului prin reprezentant în calitate de reclamată, pentru data de 26.06.2012. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenta susține că a solicitat de la partea reclamată, un aviz necesar pentru a fi anexat la cererea de înscriere la concurs, pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice vacante la disciplina religie. Aceasta fiind absolventă a Facultății de Cultură și Religii, din cadrul Academiei Internaționale pentru Studiul Istoriei Culturii și al Religiiilor, fiind licențiată în acest sens. P

Petentei i-a fost refuzată obținerea avizului în repetate rânduri, pentru a preda ca și suplinitor și nu i s-a acordat binecuvântarea pentru înscrierea la examenul de titularizare. Motivarea părții reclamate fiind susținută de lipsa de susținere a facultății de filosofie-cultură și religie absolvită de petentă, de către Sf. Sinod. În consecință, absolvenții facultății respective, nu vor fi angajați pentru predarea disciplinei religiei în școli.

4.2 Petenta consideră că, prin refuzul acordării avizului necesar pentru a putea preda, i se aduce grave încălcări ale liberului acces și a dreptului de a muncii. Mai mult decât atât, neacordarea avizului de către partea reclamată nu i-a fost adus la cunoștință petentei niciodată într-un răspuns oficial. Singura motivare a părții reclamate fiind aceea că, "...absolvenții școlilor teologice care se pretind ortodoxe, dar care nu funcționează cu aprobarea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, nu vor fi recunoscuți și angajați de către Biserică și nu vor fi recomandați în vederea angajării pentru predarea religiei în școli". Petenta aduce la cunoștința Colegiului faptul că, este absolventă a Facultății de Cultură și Religii, fiind licențiată în filosofie, în urma promovării examenului de licență din sesiunea ianuarie-februarie 2003, susținut în cadrul Universității București-Facultatea de Filosofie, și este discriminată prin restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosirii sau exercitării unor drepturi, încălcându-i-se principiul egalității față de ceilalți absolvenți ai facultății de religie". Petenta atașează dosarului dedus soluționării, diploma de licență, pe care este redactat faptul că, este absolventă a Academiei Internaționale pentru Studiul Istoriei, Culturii și Religiiilor-Universitatea din București, licențiată în filosofie specializarea Cultură și religie, durata studiilor efectuate – 4 (patru) ani.

Susținerile părții reclamate

4.3 Partea reclamată este împuternicită de către Patriarhia Română, prin documentul depus la dosarul cauzei și înregistrat cu nr.6398/26.06.2012. Patriarhia Română-Sectorul Teologic Educațional susține că, prin Hotărârea Sf.

Sinod nr. 4611/1993 și nr. 327/1994, licențiații instituțiilor de învățământ superior, care nu funcționează cu aprobarea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, nu pot fi recomandați în vederea angajării pentru predarea Religiei în școli. Ca urmare a acestor hotărâri, facultate absolvită de către petentă, funcționează fără aprobarea Sf. Sinod, Biserica neacordând binecuvântarea pentru predarea religiei licențiaților respectivei facultăți, „...din perspectiva noastră, aceștia neîndeplinind condițiile de studii necesare”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentei nu i se eliberează avizul necesar înscrierii la concurs pentru ocuparea unui post vacant la disciplina religie.

Colegiul Director ridică din oficiu excepția de necompetență materială, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale și comunică petentei prin reprezentant o adresă în acest sens înregistrată sub nr. 2336.17.09.2012.

5.2 „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.3 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.5 Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național

pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, care, într-un final conduce la formarea cadrului de pensionare, specifică după munca fiecăruia materializându-se sub forma stagiului complet de cotizare la sistemul de pensii din sectorul public.

Măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.6 Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.7 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze

textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

5.8 Colegiul Director, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, în speță a Legii nr.489/2006, privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.

2. Clasarea dosarului.

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) N. M.E., reprezentată prin cabinetul de avocați “C. și Asociații”, Loc. ..

b) Patriarhia Română-Sectorul Teologic Educațional, loc. ..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit: R. O.-Serviciul Asistență Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.